JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 23sten NOVEMBER, 1822. N. 47.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Uit een Arnhemsche Courant.

ENGELSCHE PHILANTROPIE.

Niet te onregte, naar ons inzien, heeft de heer Benjamin Constant, gedeputeerde in Frankryk, onlangs aangemerkt, by gelegenheid dat hy zich over den gedurigen voortgang van den slavenhandel uitliet, dat hy niet wilde beslissen, of men het tegengaan van den slavenhandel door de Engelschen aan philantropie konde toeschryven, dan dat het hem twyfelachtig scheen, of men die deugd wel in een ministerie mogt veronderstellen, dat zich hardnekkig tegen de bevryding der Grieken verzette.

Wy, voor ons, vinden de aanmerking van den heer Constant, niet alleen zeer juist, maar gelooven zelfs, wat meer is, dat de handelwyze der Engelschen genoegzame gronden oplevert, om te beweren, dat philantropie eene deugd is, by Engelschen onbekend (wy bedoelen hier en vervolgens natuurlyk de ministeriele en staatkundige handelingen); en dat zekere eigenschap, *égoisme* genaamd, oneindig meer in hun karakter valt. Immers, wanneer de daden van een volk lynregt strydig zyn met de voorschriften der menschlievendheid; wanneer in alle bedryven van hetzelve eigenbelang doorstraalt, en wanneer deszelfs staatkunde alleen zelfverheffing en eigene grootheid ten doel heeft, dan kan men onmogelyk aannemen, dat er philantropie by hetzelve huisvest. Men herinnere zich vry de handelwyze van het Engelsche volk, en men zal moeten erkennen, dat dezelve ten allen tyde baatzuchtig was. Men zal moeten erkennen, dat hunne hulp, dat hun bystand nimmer belangeloos is geweest. Onder welke schoonschynende en edele beweegredenen zy hunne ware bedoeling ook mogten verbergen, de as, waarop alles draaide, was evenwel eigenbelang. Ook nu weder, terwyl geheel Europa, terwyl de geheele christenheid zich de zaak der ongelukkige Grieken aantrekt, en niets vuriger wenscht, dan de redding en verlossing van dat zoo lang verdrukte volk, ook nu weder zyn het de Engelschen die zich daartegen aankanten, en wier vuige staatkunde wil beletten, hetgeen regt en menschelykheid vorderen.

En waarom beletten zy dit? om dat de bevryding der Grieken niet strookt met hunne belangen! als of het genoeg ware, slechts zyn eigen voordeel te behartigen; als of de verslagene ondergang van een ongelukkig volk, te zwak, om alleen zyne boeyen te verbreken, niet in aanmerking moest komen! als of de gedurige verheffing van Albion niet te duur werd gekocht voor stroomen van christen bloed!

By een volk, tot zulke bedryven in staat, kan geene philantropie bestaan, en de Engelschen mogen dan onder dat voorwendsel den slavenhandel beletten, zy mogen het doen voorkomen, als of menschlievendheid hun daartoe beweog; niemand is echter ligtgelovig genoeg, om zich door dien schyn te laten verblinden, en om niet in de Engelsche *zoo belangelooze* staatkunde eene andere beweegreden te zoeken.

Doet men hen hierin onregt, dan hebben zy het aan zich zelve te wyten, daar hunne gewone, door de ondervinding bevestigde handelwyze ons te regt wantrouwend heeft gemaakt in het geloof slaan aan *Engelsche belangelooze goedwilligheid!*

Onder de edele mannen, welke uitmunten in menschenliefde en gevoel voor het christendom, kan voorzeker gesteld worden de baron van Wolferen in den Haag, deze grootmoedige man heeft uit zyn eigen vermogen twee en een half millioen Hollandsche gulden opgeofferd ter ondersteuning onzer Grieksche christelyke geloofsgenoten in hunnen bangen en wanhopigen worstelstryd; nimmer kon men zyne liefde voor den christelyken godsdienst meer doen blyken dan by het ondersteunen van dit thans zoo ongelukkige volk; dit volk welker doorluchtige voorvaders de wereld beschaafden, en aan wie wy het lieffelyke licht der wetenschappen te danken hebben, en zonder hetwelke Europa en Amerika thans nog door wilde horden barbaren zouden bewoond zyn. Ook zyn het de christen gemeenten door Paulus in Griekenland gesticht welke dezen godsdienst alomme verbreid hebben; en het waren weder de Grieken die na den nacht der middel eeuwen de aloude geleerdheid door Europa verspreiden, en de volkeren hier door voorbereidden voor de kerk hervorming, welke door de Grieksche voorbereidende, verlichting in zoo vele landen tot stand gekomen is.

Curazao, 10 de Noviembre 1822.

El Comandante de la corbeta de los E. U. Cyane, y Oficial mas Antiguo de su Marina en las Indias Ocidentales,

A S. E. Don FRANCISCO TOMAS MORALES, General en Gefe del Exercito Nacional Español de Costa Firme.

Exmo. Señor,

Há llegado á mi poder un decreto publico de V. E del 15 de Setiembre ultimo; declaracion la mas despotica, y sanguinaria, contra los estrangeros que animados por la gloria, por el comercio, ó por los deseos de ocupar otros destinos pacificos, entrasen al servicio, ó se estableciesen en los territorios poseidos por los enemigos de la España, y que han sido reconocidos por los E U. como goviernos Independientes.

Un manifiesto tan extraordinario, tan contrario á los derechos de las Naciónes, y tan perjudicial y poco digno del presente siglo, no puede menos que causar admiracion, y llamar la atencion, de todos aquellos que desean conservar la civilizacion contra las incursiones de la barbárie, ó tienen derecho de dar su proteccion contra el despotismo militar.

Como General en Gefe de las Tropas Reales, inutilmente empleadas en Venezuela, V. E. es responsable unicamente al Rey por su conducta hácia sus subditos, mas, por todo acto de robo, crueldad, y opresion cometido contra extrangeros, por su prision injusta ó ilegal, por la captura ó confiscacion de su propiedad, por su degradacion segun el edicto mencionado, V. E. será responsable al mundo entero; pues (por semejantes actos de hostilidad) V. E. guerrea indistintamente contra todos los goviernos, y hollando los sagrados derechos del hombre, desafia las naciones que se goviernan por las leyes, y usos humanos de la sociedad civilizada.

La guerra bajo su aspecto mas suave, es una calamidad que deve ser sensible, mas cuando á todos los horrores compañeros inseparables de ella se añaden crueldades cometidas sin necesidad, la proscripcion mas sanguinaria contra personas de merito empleadas en ocupaciones pacificas, sin referencia, ni respeto à la nacion que deve protegerlas, entonces es un azote infernal, que la politica y la humanidad deven impedir.

Contra semejante violencia como la que V. E. ha proclamado al mundo, PROTESTO por mis compatriotas, y al mismo tiempo le aconsejo de no poner en ejecucion la pena, castigo, é ignominia, (con que V. E. amenaza en su manifiesto) contra ciudadanos de los Estados Unidos hallados, ó que se hallasen por V. E. en los territorios Independientes referidos, siguiendo su comercio bajo la garantia de las leyes y usos establecidos, los quales ningun soldado cristiano combatiendo por la gloria, su Monarca, ò su Patria podrá jamas violar impunemente. El soldado cuyo acero se mancha con la sangre de hombres inofensivos vertida sin necesidad, no adquiere el laurel del valiente sino la reputacion de un vil.

El BLOQUEO declarado por el General Morillo á que V. E. alude, no existe, ni ha sido anteriormente egecutado segun las reglas prescritas por la decision general de las mas altas autoridades, y legitimadas por el tiempo, y consentimiento universal. En consequencia no ha sido mas que un pretexto para interrumpir nuestro comercio legitimo, apoderarse y detener nuestra propiedad, para insultar y maltratar nuestros marineros, y para permitir el saqueo y ultrage, males que ha causado.

Algun dia se exigirá la restitucion de los ROBOS hechos al comercio de los Estados Unidos bajo la sancion de aquel entredicho de papel, y á la dignidad que caracteriza el govierno de la Republica, es deudora la España por su abstenimiento magnanimo de unas represálias que con toda justicia podia hacer bajo los principios de la conservacion y defensa propia.

Los ciudadanos de los Estados Unidos, por la conducta pacifica y neutral que su Govierno ha adoptado, son justamente acreedores al respeto de las partes beligerantes, y si sus especulaciones les mueve á obtener las ventajas de un comercio legitimo en ... territorios ya de un partido ya de otro, se hallan alli como ciudadanos de una potencia que jamas ha prestado su auxilio ni ha influido de ningun modo en la actual contienda desgraciada.

Entre los Estados Unidos y S. M. C. subsiste un tratado recientemente formado, y consagrado por la observancia mas formal, cuyas bases reconocidas, son la buena voluntad, y un espiritu sincero de conciliacion. ¿Como pues, á la faz de esta garantia de union, se empeña V. E. en amenazar con confiscaciones, y penas infamatorias, con esclavitud y muerte, los ciudadanos de una Republica que bajo esta señal de amistad tienen el derecho de esperar la seguridad personal y verse libres de toda molestacion?

Todos los agravios y perjuicios recividos por ciudadanos de la Union, sea en sus personas ó propiedades en consequencia de los decretos ilegales de V. E. se añadirán al catálogo de los ya sufridos y por los quales la España será responsable. Contra tales agravios y perjuicios PROTESTO, y por este envito solemnemente a V. E. se abstenga de adoptar medidas llenas de las consequencias mas fatales; medidas, que obligan á la retaliacion y repulsa, cuyos resultados y exito puede V. E. concebir, antever, é impedir; y le convido como amante del caracter y honor de España, de la amistad y buena fé que tan felizmente se ha conservado entre ella y la Republica, a que anule todas las restricciones que conducen á violar las leyes de las naciones, á infringir los derechos justos de los ciudadanos de los Estados Unidos, á privarles de los beneficios de la paz, y solo sirven para augmentar dolorosamente hasta un grado espantoso la cuenta que forzosamente se há de ajustar algun dia entre las dos naciones.

Tengo el honor de ser,

Oficial mas antiguo de la Marina de los Estados Unidos en las Indias Occidentales.

ROBERTO TRAILL SPENCE.

Fiscaal's Kantoor, den 22sten November 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequaificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

16.	golet	Favorite, Van Starkenborgh,	Hayt
	bark	Leonora, Danies,	Spaansche kust
	golet	St. Antonio, Walter,	dito
	——	Pike, Wills,	Porto Rico
	bark	Hope, Frietes,	dito
18.	golet	De Hoop, Croes,	Spaansche kust
	——	Merkuur, Turner,	St. Thomas
	bark	La Fortune, Rios,	Porto Rico
	——	Raphael, Marien,	St. Martyn
	——	Carmen, Paoli,	Porto Rico
	golet	Guayrina, Sierra,	Coro
	bark	Kleine Maria, Rotje,	Porto Rico
19	——	Anna Felix, Sicard,	St. Domingo
20.	golet	Maria, De Groot,	Bonaire
	——	Juliana, Luydens,	Maracaybo
21.	——	Venus, Pieterez,	dito
	——	Maria, Robin,	Porto Rico
	——	Cornelia, Möller,	Maracaybo
22.	——	Anna Fabelle, Campbel,	St. Thomas
	brik	Union, Cruz,	Aruba
	golet	Jacoba, Craane,	Porto, Rico

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

16.	brik,	Liberty, Titcomb,	Newburyport
	golet	Maria Catharina, Danies,	St. Thomas
	bark	Arzina, Leandro,	Porto Rico
18.	golet	Frantinelle, Bordesle,	Suriname
	——	Roseboom, Hanzen,	St. Thomas
19.	——	Adelle, Gregorio,	dito
	——	Madison, Deleon,	Coro
	brik	Zeno, Slade,	Philadelphia
	golet	Carribe Paket, Hart,	St. Domingo
20.	——	De Hoop, Croes,	Aruba
21.	——	Atrevida, Coasp,	Maracaybo
22.	——	Liberal, Puigs,	dito

De geboorte dag van Hare Majesteit werd verleden Maandag in deze kolonie met alle teekens van vreugde gevierd. Des middags werden koninglyke saluten gevuurd door de artillerie van linie en aan boord Z. K. M. brik de Herkules, kapitein Gravaso. De vaartuigen waren by deze gelegenheid met vlaggen versierd.

Gisteren zynde de verjaring des geboorten dags van Zyne Excellentie den Gouverneur, waren de vaartuigen in de haven netjes vercierd met vlaggen ter eere van dien dag. In den avond enthaalde Zyne Excellentie een party vrienden op het Gouvernements Pen, Belle Alliance.

Des V. S. korvet de Cyane, van 32 stukken, kapitein R. T. Spence, zeilde Maandag avond naar Puerto Cabello en La Guayra.

Z. M.'s brik de Zwalowe kapitein Bodel, kwam Woensdag namiddag met het konvooi van Maracaybo alhier aan.

De brik Union, van deze haven, ook komende van Maracaybo, de konvooi verlaten hebbende, zoo was men voor hare zekerheid bevreesd, maar op een verzoek aan Z. E. den Gouverneur, werd de Zwalawe in haast afgezonden om haar op te zoeken.

De Union kwam Donderdag morgen behouden alhier aan.

De Columbiaansche korvet de Herkules, komodore Daniels, verscheen Woensdag vòór deze haven, vergezeld door eene brik (verondersteld de Venceder te zyn) en eene schoener.— De komodore kwam aan de wal, en vertrok weder naar boord van zyn schip, na eenen korten oponthoud.

Met de schoener Juliana, die de Bar van Maracaybo drie dagen na het konvooi verlaten had, en ook Woensdag alhier aankwam, ontvingen wy het volgende belangryk officieele berigt van de nederlaag van een gedeelte der Columbiaansche krygsmagt, op den 13den dezer maand by de linie van Garabuya:—

OFFICIEEL BERIGT DER NEDERLAAG DER COLUMBIAANSCHE ARMEE TE GARABUYA.

Nationale Armee van Venezuela.

Gisteren om elf ure, in den afstand van een vierde gedeelte van een myl van dit punt, vertoonde zich de vyand in slagorde zynde ten getalle van 1200 man voetvolk en 160 man ruitery, allen veteranen der bataljons Boyacá, Mompos, Antioquia, en 4 kompagnien van Cartagena; zy begonnen het vuur met guerrillas, behalve de kolonnen in massa die met onverzaagdheid in de onzen aanvielen; deze bleven met de grootste koelheid het vuur van hen uithouden; en op minder dan 400 schreden afstands, velden onze kolonnen het bajonet, verachtende het hevig vuur des vyands, en vielen op hen aan met eene buitengewone standvastigheid' dapperheid, en eene voorbeeldeloze geestdrift, en in weerwil van eenen bloedigen en sterken tegenstand, werden de wederspannelingen omver geworpen en geheel verstrooid, blyvende in onze magt meer dan 1000 geweren, 800 gevangen, met 36 officieren, 100 dooden, en 160 gekwetsten, twee vlaggen en meer andere krygsbehoeftens. Onze ruitery, waarover kolonel Don Narciso Lopez het bevel voert, ten getalle van negentig, heeft aan die des vyand doen blyken, dat by schoon minder in getal, hen echter overtreffen in dapperheid en stoutheid; de eerste aanval was genoegzaam om eenen algemeenen schrik onder de rebellen te brengen; onze kavalerie bleef hen vervolgen in de rigting van Rio de-la-Hacha, zonder hun overschot uit het oog te verliezen, welke op een 60 man ruitery en voetvalk beloopt, en die ongetwyfeld in onze handen zullen vallen, wyl ik den dapperen kolonel Don Domingo Loyala, de luit. kolonels Don Felipe Farias en Don Ramon Garcia, met deze kommissie belast heb, op wier onverschrokkenheid men de vernieling van de ruitery des vyands verschuldigd is; ook bleven in onze handen de geheele uitrustingen des vyands, van den chef af tot den laatsten soldaat toe.

Midden onder eene zoo volmaakte overwinning, en der groote eer welke aan onze wapen toegekend wordt, hebben wy, het droevig en beklagelyk verlies van den beleid vollen en in dapperheid en kennis onvergelyken kolonel Don Leon de Iturbe, chef van den staf, en aan den stoutmoedigen kommandant van het bataljon Jagers van den Generaal, Don Jose Gomes del Corro, benevens 10 officieren' 46 gemeenen, en 70 gekwetsten.

Hetgene ik U ter kennisse brengt tot uwe narigt en voldoening, en die, der verdere officieren en troepen van dit garnisoen, ter gelyker tyd UE. berigtende, dat ik my wel bevind, schoon ik twee kogels in het gevegt kreeg, die my door de kleederen gingen, afgeschoten door twee schurken na dat zy zich overgeven hebben, en de geregtigheid in zoodanige gevallen vergetende, heb ik hen het leven behouden als krygsgevangenen gelyk de overigen beschouwd.

God beware U vele jaren. Hoofd kwartier van het Leger in Garabuya, den 14den November 1822.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

Den Heere Elias Yturriza, kommandant van het Fort San Carlos aan de Bar.

Gisteren met de aankomst van een vaartuig uit Antigua, ontvingen wy eene pak Week Register, op dat eiland uitgegeven, tot den 5den dezer, welke tydingen uit Londen tot den 18den September behelzen.

De Heer Canning is benoemd om wylen den marquis van Londenderry optevolgen, als secretaris van den staat van buitenlandsche zaken; en de marquis van Hastings, gelyk men berigt had, zoude als gouverneur generaal van Calcutta blyven dienen.

Op den 5den September werd er een prachtig maaltyd gegeven aan den Heer Hume, lid van het parlement voor Aberdeen, door de voornaamste ingezetenen dier stad en derzelver omstreken. Een aantal toosten werden er gedronken, waaronder een gegeven werd; als volgende:—"*De Kolonien—en moge derzelver voorspoed zoodanig zyn dat zy zich zelven zoude kunnen onderhouden zonder het behulp van het Moederland.*"

Een koopman in Londen leverde een smeekschrift aan het admiraliteits hof in, verzoekende verlening van konvooi, aan een schip genaamd de Mery, bestemd naar Maracaybo; en tevens voor een ander dat op deszelfs vertrek staat voor dezelfde plaats. De verzoeker zegt: dat hy meent hunne lordschappen onder het oog te brengen, dat men veel goeds zoude kunnen uitvoeren, met den handel met Colombia te beschermen, door er eene station daartestellen voor het verleenen van konvooi van een der bovenwinds eilanden, zulke als Barbados of St. Vincent; Curaçao zoude nog beter geweest zyn, zoo de maatregels met de staatkunde van het Hollandsche gouvernement konden strooken. Dit schynt zoo noodzakelyk te zyn, dat hy zyne lordschap zoude verzoeken hierop een blik te werpen, en aan dezelve zonder uitstel kracht by te zetten indien uwe lordschap zulks nodig oordeelt. De suppliant is bewust dat er konvooi op Jamaika verleend wordt, maar hy merkt nedrig aan, dat deze station wel berekend is, voor de haven van St. Martha, Carthagena, en de haven in de Golf van Meziko; maar het ligt te benedenswinds om aan de oogmerken te beantwoorden, voor vaartuigen bestemd naar de belangryke havens van La Guayra en Maracaybo.

Hunne lordschappen gaven het volgende antwoord:—

'Admiraliteits kantoor, 12den Sept.

Myn Heer!—Aan myne lords, de kommissarissen van het Admiraliteits hof, de door U op den 10den dezer aan hunne lordschappen ingeleverd verzoek schrift vóórgelegd hebbende, ben ik door hunne lordschappen belast U bekend te maken, dat zy aan den kommandant van zyne majesteit's schepen te Barbados geschreven hebben, om zoodanige bescherming aan den handel van daar naar Maracaybo te verleneo, als het in zyn vermogen staat.

"Ik ben, Myn Heer, Uwe dw. dienaar,
"JOHN BARROW."

Men begint te twyfelen op de akte van het Britsche parliament, welke de onderhandeling tusschen de eilanden van St. Domingo en Jamaika verbiedt, beroepen is door de akte der laatste zitting, waarby den handel met Britsche kolonien en vreemde landen geopend wordt.— Er is briefwisseling gehouden geworden op dit onderwerp tusschen het genootschap der eigenaars van vaartuigen en de lords van den handel, waaruit blykt dat het art. 52 van Geo. III. kap. 55. sec. 1. verbiedende eene handeldryving tusschen die eilanden blyft steeds in kracht.

Volgens de op den 10den October ontvangene berigten uit New Orleans, maakt de koorts eene groote verwoesting op s'menschen leven. Een brief uit die plaats meldt, "er is geen enkeld voorbeeld, dat een lyder derzelver aanslag overleefde, zoo verschrikkelyk is de ziekte dit jaar."

UIT AMERIKAANSCHE COURANTEN.

'*Schrikkelyk orkaan.*—Op den 27sten en 28sten Sept. werd de stad Charleston van eenen verwoestenden orkaan bezocht, waarby een party menschen het leven verloren, en vele eigendommen vernield werden. Zes personen werden verpletterd door het vallen van een huis.— Verscheidene neger jongens en meisjes vond men verdronken of op eene andere wyze omgekomen. Eene aantal vaartuigen dreven op strand; en eenige geraakten op zy, en anderen keerden het onderste boven, &c. De verhalen der verwoestingen, door deze storm op het eiland St. Sullivan aangerigt, zyn zeer droevig.— Het huis van den Heer Lewis Morris is neergewaaid; en met leedwezen moeten wy berigten, dat zyne vrouw, zyn oudste zoon, een Fransche leermeester, en een knecht levendig onder de puinhoopen begraven werden. Mevrouw Middleton die in het huis was gedurende den storm, en zoo men veronderstelde hetzelve voor eene veiliger plaats verlaten heeft, is verdronken in een vyver by het huis gevonden.

Generaal Bolivar.—De Baltimore American verschafte het volgende uittreksel van eenen brief van generaal Bolivar, waarby het schynt, dat deze beroemde patriot, na de beste zyner levensdagen in het vry maken zyn's vaderland doorgebragt te hebben, nu dat het groote oogmerk als bereikt megt beschouwd worden, besloten heeft, het voorbeeld van Washington te volgen, en rust in zyne overschietende leefdagen te zoeken, gelukkig in de vryheid van zyn land en in het bewust zyn van zich geheellyk tot het verkrygen derzelver te hebben toegewyd. Wat een kontrast tusschen het gedrag van dit patriotsche opperhoofd, en dat van den overweldiger in Mexiko, die in zyne magt had om eene onafhankelyke regering daartestellen, welke voor eeuwen lang zoude bestaan hebben, maar die slechts het vertrouwen der Mexikanen won om hen te verslaven. Hy is echter bestemd om het keizerlyke gewaad te dragen, doch voor eenen korten tyd. De geest van vryheid is door geheel het westelyke halfrond ge-

drongen, en de troon van geweld zal niet lang tegen deszelfs kracht kunnen.

Generaal Bolivar schreef op den 21sten Juny uit Quito aan zyne korrespondenten in Caracas, meldende—" Dit schoon land, zoo geheel Columbiaansch en patriotisch, dat er geen is, wel ke hetzelve in deze gevoelens overtreft, is zeer vruchtbaar, bevolkt, en geeft de beste vooruitzigten; het zal het grootste departement van Columbia uitmaken; en generaal Sucre, deszelfs bevryder, zal het regeren tot het grootste genoegen der inwoners.

" Ik zal hier eenige maanden blyven, en dan in het einde van het jaar vertrek ik naar Bogota, om het voorzitterschap afteleggen, om dat ik ten volle myn pligt als soldaat volbragt heb. Tegenwoordig zyn er geene Spanjaarden in Columbia meer, en dus heb ik by gevolg buiten myne verwachting het onwaardeerbare werk van de vrede vervuld. Ik ben het aan my zelve verpligt om de publieke bezigheden afteleggen, aangezien ik in dienst van myn land grys geworden zynde, het overblyvende derde gedeelte van myn levenstyd aan mynen roem en rust behoort op teofferen."

De Herkules.—Dit schoon oorlog schip is gebouwd op de scheepswerf van Mr. Eckford, en was in het begin bestemd voor een koopvaardy vaartuig; maar hetzelve is onlangs in een oorlog schip veranderd, en het Columbiaansche gouvernement heeft hetzelve aangekocht, om te La Guayra overgeleverd te worden. Het zelve is vyf honderd tonnen last, is sterk gebouwd, en wordt gerekend voor een snel zeilen de vaartuig, en over het algemeen is hetzelve zeer goed uitgerust, voerende 24 stukken, en dragende de wapens van de Columbiaansche Republiek. Derzelver inrigtingen voor de geryflykheid der officieren en passagiers is weinig minder dan die van de Liverpool paketten. Wy vernemen dat men van voornemen is om het zelve te besteden ten dienste om de vesting van Puerto Cabello te bedwingen, dewelke het Gibraltar van het zuiden is, en slechts door eene zeemagt veroverd kan worden. Deszelfs ondernemingen in de Patriotsche zaak zal een buitengemeen belang in dit land verwekken.

De Herkules wordt door kapitein Austen aangevoerd; en onder de passagiers zyn mevrouw Bolivar, de zuster van den president van Columbia met hare dochter en haren zoon. Wy vernemen dat de kolonel Duane, die onlangs de uitgever van de Aurora was, met zyne schoondochter, zynen schoonzoon, en den heer Leavitt, een van de reders van het schip tevens aan boord waren. De kolonel Duane zal zich in de Columbiaansche Republiek nederzetten, waar hy een byzonder agentschap heeft, en niet in het Mexikaansche keizerryk, zoo als men eertyds dacht

" *New Orleans, 20sten Sept.*—Het volgende verscheen in *L'Ami des Lois* van Woensdag. Men veronderstelde dat hetzelve gegrond is op uit Mexiko ontvangene tydingen, met een vaartuig onlangs uit die plaats aangekomen."

" *Mexiko.*—De wreedheid van Iturbide is, op derzelver hoogte. Die genen die hem mishagen, verdwynen alle dagen—door welk middel weet men niet!

" De magtige bisschop van Puebla, doet Iturbide beven, die, op zyn keer anderen weer doet beven.

" De republikeinsche party wacht het oogenblik af om dezen kortstondigen troon omver te werpen, onder wiens puinhoopen Iturbide zoo der twyfel zich zal begraveu, zoo hy dapper is, gelyk men zegt.

" De troepen blyven onbetaald, en zyn misnoegd; er is geen kwikzilver om de mynen te voorzien, gevolgelyk kunnen dezelven niets voortbrengen."

Zeeroovery.—Op den 16den ll. kwam er te New Orleans quarantine station eene bark on der Hollandsche vlag, kapt. Borgrite. De kapitein berigt dat hy van Antwerpen met een vol geladen schip genaamd de Prevoyant vertrok ken is, bestemd naar Havana; dat hy ter hoogte van de Colorados, het eiland Cuba, door eene roover schoener, waarschynelyk uit Havana, hebbende in de grootzeil No. 107 aangehouden, ge nomen was, die na het schip van alles wat kostbaar was ontnomen te hebben, hetzelve verbrande; dat de zeeroover hem en zyn volk op de aller schrikkelykste manier behandelde; zynde een der manschappen vermoord; zynen zoon zwaar gesneden; den stuurman drie malen opgehangen; hem zelve by de hielen gebonden en in de zee geworpen, waar hy bleef tot dat hy byna verdronk; en dat na hen zes weken opgehouden te hebben, zy deze sloep kregen, om naar hun land terug te keren. De kapt. verhaalt verder, dat terwyl hy aan boord van den roever was, hy twee Engelsche brikken, komende van Jamaika, en bestemd naar huis, nam; en een derzelve was de Victory genaamd, vol met koffy geladen, de naam van de andere was niet bekend; na dat dezelve uitgeladen waren, werden zy vernield.

St. Croix.—De oogst te St. Croix, St. Johns en St. Thomas zal zeer slecht uitvallen ter oorzake van de groote droogte, het zuikerriet is in een aantal derzelver plantagies verloren gegaan en dezelve zyn ook geheel van planten ontbloot.

Port-au-Prince, den 7den September 1822.—Ik heb onlangs eene opgave gemaakt van de invoer van deze plaats voor de zes verloopene maanden eindigende in Juny, welke de volgende zyn:—

	Dolls.	Tongeld.
Uit de Vereenigde Staten,	410,292	9935
Frankryk,	136,558	1218
Engeland,	200,192	1196
Duitschland en Holland	203,163	461

Verledene week is het volgende voorgevallen. Een man genaamd Darfour, leverde een oproerig geschrift over aan de Kamer van de Gedeputeerden, strekkende om de vyandschap van de negers tegen de lieden van de kleur optewekken, hetzelve was ook opgevuld met berispingen tegen het gouvernement. De stad was byna op hetzelfde oogenblik in oproer, de soldaten verzamelden zich zonder appel en verschenen voor het gouvernements huis om orders te ontvangen, terzelfden tyd werden Darfour en vier leden van de kamer die het geschrift voorgelezen hadden, te weten:—St. Martin, St. Laurent, Beranger en Labound, te zamen met Piere Andie, regter van de regtbank van Cassatie vrywilliglyk door de burgers gearresteerd en in de gevangenis gebragt. Dugere, de notaris die ook in de zaak ingewikkeld was, ontsnapte, maar gaf zich naderhand vrywillig over.

Darfour werd op den volgenden dag veroordeeld en doodgeschoten—de overigen zyn naar verschillende steden van het eiland verbannen geworden en geen een mag digter by de hoofdstad naderen dan op vyf en twintig mylen verre.

Alles is thans stil, niemand heeft zich ten gunste van de zamenzweerders vertoond, wiens oogmerk niet naauwkeuriglyk bekend is, uitgenomen dat het eene begeerte zou wezen om een mededinger in plaats van het militaire gouvernement dat thans bestaat te stellen, en hetwelke naar myn gevoelen, het eenigste is dat voor dit volk voor vele toekomende jaren geschikt zal zyn.

In het geheel, dienen deze gebeurtenissen slechts om de kracht van het gouvernement te vergrooten—in plaats om dezelve te verminderen, want ter zelfden tyd dat het hem de gelegenheid aanbiedt om zich zelve van deszelfs oproerige en misnoegde burgers te zuiveren; er biedt zich de gelegenheid ook aan, om dat alle eerlyke burgers konnen yver en zelfs opoffering voor het algemeene welzyn betonen kunnen.

Het is waardig aantemerken, dat de troepen welke altyd de eersten geweest zyn om by zulke gelegenheden verwarring te veroorzaken, op dit tegenwoordige oogenblik de orderlyksten waren; en wanneer zy door den president ge zegd werden dat het was " *L'affaire bourgeoise* en niet *l'affaire soldat*" keerden zy stil terug tot dat zy weder opgeroepen werden om de stad te bewaren, men denkt dat het geen gebeurd is slechts eene voorzorg is, en dat er geene verdere wanorders uit zullen voortvloeyen.

The anniversary of Her Majesty's Birth Day, was observed in this colony on Monday last, with every demonstration of joy. At noon royal salutes were fired by the artillery of the line and His Catholic Majesty's brig Hercules, cap tain Gavaso. The shipping were handsomely decorated with flags on the occasion.

Yesterday being the anniversary of the Birth of His Excellency the Governor, the shipping in the harbour were elegantly decorated with flags in honor of the day. In the evening His Excellency entertained a party of friends at the Government Pen, Belle Alliance.

The United States corvette Cyane, of 32 guns capt. R. T. Spence, sailed on Monday evening for Puerto Cabello and La Guayra.

His Majesty's brig Swallow, capt. Bodel, arrived on Wednesday at noon, with the trade from Maracaybo.

The brig Union, of this port, also from Maracaybo, having separated from the convoy, fears were entertained for her safety, but upon a representation of the same having been made to His Excellency the Governor, the Swallow was despatched with much promptitude itquest of her.

The Union arrived safely on Thursday morn ng.

The Columbian corvette Hercules, commodore Daniels, appeared off this port on Wednesday, in company with a brig, (supposed the Vencedor) and a schooner. The commodore came ashore, and after remaining a short time, repaired on board his vessel.

By the schooner Juliana, which left the Bar of Maracaybo three days after the convoy, and arrived also on Wednesday, we received the following important Official Account of the defeat of a part of the Columbian forces on the line of Garabuya, on the 13th of this month:—

OFFICIAL ACCOUNT OF THE DEFEAT OF THE COLUMBIAN ARMY AT GARABUYA.

National Army of Venezuela.

At eleven o'clock yesterday morning the enemy presented himself about a quarter of a league distant from this place. His force consisted of the battalions of Boyaca, Mompos and Antioquia, amounting in all to 1200 infantry, and 160 cavalry, exclusive of four companies from Carthagena. These latter, acting as guerrillas, commenced the action, and being supported by close columns, boldly advanced upon our position, which was firmly maintained, and the enemy's fire received with the greatest coolness, until he was within the distance of 400 paces when our columns charged at the point of the bayonet, and in despite of the tremendous fire kept up by the enemy, rushed upon him with the greatest valor and enthusiasm. The encounter was dreadful, and notwithstanding the resistance opposed by the enemy, his ranks were broken, and his forces completely defeated, leaving in our possession upwards of 1000 muskets, 800 privates and 36 officers prisoners, about 100 killed, 160 wounded, two stand of colours, and other warlike stores. Our cavalry, commanded by colonel Don Narciso Lopez, amounting to 90 men, have proved to the enemy, that though inferior in number, they are superior both in courage and decision, for their first onset was sufficient to spread consternation in his ranks. The remainder of the enemy, are pursued in the direction of Rio Hacha, and will not be lost sight of; their number, between infantry and cavalry, is upwards of 60 men, and I have no doubt they will be taken. I have ordered in pursuit of them colonel Don Domingo Loyola and lieutenant colonels Don Felipe Farias, and Don Ramon Garcia, to whose entrepidity we are indebted for the destruction of the enemy's cavalry. The whole of the enemy' baggage, from that of the chief, down to the private soldier, has also fallen into our hands.

In the midst of such a complete victory, which has crowned our arms with glory, we have keenly to deplore the loss of the prudent and excellent colonel Don Leon de Iturbe, chief of the staff, distinguished for his talents and valor; and also that of the gallant commandant of the battalion of Cazadores del General, Don Jose Gomez del Corro; together with 10 officers and 46 privates killed, and 70 wounded.

I transmit, for your information, and also for that of the officers and troops in the garrison under your command, the foregoing account of this affair, acquainting you at the same time that I am in perfect health, notwithstanding I received two balls, which passed through my clothes, fired by two villians, after they had surrendered; and although I might have ordered summary justice to be administered for such a deed, I have spared their lives, and they remain as prisoners

God preserve you many years. Head quarters of the Guardias de Garabuya, November 14, 1822.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

To Señor Don Elias Yturriza, commandant of the Castle of San Carlos, on the Bar.

By an arrival yesterday from Antigua, we received a file of The Weekly Register, published in that island, to the 5th instant, which contain intelligence from London to the 18th September.

Mr. Canning has been appointed to succeed the late marquis of Londonderry, as Secretary of State for Foreign Affairs; and the marquis of Hastings, it was reported, would continue to be Governor General of Calcutta.

A sumptuous dinner was given on the 5th September to Mr. Hume, the member of Parliament for Aberdeen, by the principal gentlemen of that town and its neighbourhood. A great variety of toasts were drank, among which the following one was given:—" *The Colonies—and may their prosperity be such as will enable them to support themselves without sucking their Mother.*"

A petition has been presented by a merchant in London to the Board of Admiralty, praying for the protection of convoy to a ship called the Mary, bound to Maracaybo, and also for another about to proceed to the same destination. The petitioner states that " he would presume to suggest to their lordships that much good would be done for securing the trade with Columbia by appointing a station for convoy from an island to the windward, such as Barbadoes or St. Vincent; Curaçao would be still better, if the measure be not inconsistent with the policy or view of the Dutch government. This seems to be so necessary, that he would implore your lordship to reflect on it, and to give to it efficiency without delay, if in your lordships' judgement you should deem it expedient. Your petitioner is aware that convoys are granted at Jamaica; but he would humbly state that this station answers well for the ports of Santa Martha, Carthagena, and the ports in the Gulf of Mexico, but it is too much to leeward to answer the purposes for vessels bound to the important ports of La Guayra and Maracaybo."

The following answer was returned by their lordships:—

" Admiralty office, Sept. 12

Sir,—Having laid before my lords commissioners of the Admiralty, the memorial addressed by you to their lordships, on the 10th instant, I am commanded by their lordships to acquaint you, that they have directed the commanding officer of his majesty's ships at Barbadoes to afford such protection to the trade from thence to Maracaybo as may be in his p owe.

" I am, Sir, your very humble servant,

" JOHN BARROW."

Doubts having arrisen whether the act of the British parliament, which prohibits an intercourse between the islands of St. Domingo and Jamaica, was repealed by the act of the last session, opening the trade of the British colonies to foreign countries, a correspondence has taken place on the subject between the Ship Owners' Society and the Lords of Trade, from which it appears that the act 52 of Geo. III. cap 55. sec. 1. prohibiting an intercourse between these island still remains in force.

The fever at New Orleans, according to the last accounts, Oct. 10, was making the most destructive ravages on human life. A letter from that place says, " not a solitary instance has occurred of a patient surviving the attack, so dreadfully mortal is the malady this year."

Curaçao, 10th Nov. 1822.

From the Commander of the United States Ship Cyane, and Senior Naval Officer in the West Indies,

TO

His Excellency FRANCISCO TOMAS MORALES, General in Chief of the Spanish Royal Forces on the Main.

SIR,

I have been presented with Your Excellency's public decree of the 15th September last—a declaration of the most despotic and sanguinary nature against all foreigners, whose love of glory, commercial pursuits, and peaceful occupations may enlist in the service, or detain in the territories possessed by the enemies of Spain, recognised by the United States as independent governments.

A Manifesto so extraordinary, so hostile to the rights of nations, so disparaging and prejudicial to the character of the era in which we live, cannot fail to excite astonishment, and to attract the attention of all who wish to preserve civilization from the encroachment of barbarism, or have rights to protect from military misrule and invasion.

As Commander in Chief of the Royal Forces, ineffectually employed in Venezuela, you are accountable to your King only for your proceedings against his subjects; but for acts of rapacity, cruelty and oppression exercised against foreigners, for their illegal imprisonment, for the seizure and confiscation of their property, for their degradation under the aforesaid proclamation, you are answerable to the world; because (by such acts of hostility) you wage an indiscriminate war against all Governments, and by trampling on the sacred rights of man, place at defiance nations who hold the laws and humane usages of civilized society, as rules of action.

War, under the mildest aspect, is a calamity to be deplored; but when to its inseparable horrors, are superadded cruelties perpetrated without necessity, and men pursuing peaceable avocations are included in the most sanguinary proscriptions, without reference or respect to the nation which owes them protection, it becomes a demoniac scourge, a hydra curse, which policy and humanity are equally interested in arresting.

Against such a course of violence as you have proclaimed to the world, in behalf of my countrymen, I PROTEST, and do hereby premonish Your Excellency not to enforce the penalty, punishment and ignominy threatened in your manifesto, against Citizens of the United States, who are at present or may hereafter be found by Your Excellency in the Independent territories to which you refer, prosecuting their commercial concerns, under the guarantee of laws and usages, which no Christian Soldier, fighting either for glory, his Monarch, or his Country, can violate with impunity. The soldier whose sword is stained with the blood of unoffending men, superfluously shed, wins not the Wreath of the Warrior, but the reputation of a Recreant.

The BLOCKADE declared by General Morillo, to which Your Excellency alludes, exists not, neither has it at any anterior period been enforced in conformity to rules prescribed by the accepted decisions of the highest authorities, rendered valed by time, and general acquiescence. It therefore has hitherto been a mere pretext for the interruption of our lawful trade, for the seizure and detention of our property, for the abuse, and maltreatment of our mariners, for purposes of plunder and outrage, all of which evils it has produced.

For SPOLIATIONS committed on the Commerce of the United States, under the sanction of that paper interdiction, restitution will be required, and to the dignity which characterises the Government of the Republic is Spain indebted for that magnanimous forbearance from reprisal, justifiable on every principle of self preservation and defence.

The Citizens of the United States, from the pacific and neutral course pursued by their Government, are justly entitled to the respect of the belligerent parties, and if their enterprize induces them to reap the advantages of a lawful trade within territories, alternately in the occupancy of either, they are there as citizens of a truly neutral power, a power that has at no time afforded aid, or exercised influence of any kind in the present unhappy conflict.

Between the United States and the sovereign of Spain there axists a treaty recently made and consecrated by the most formal observances, the acknowledged basis of which is good will, and a cordial spirit of conciliation. How then, in the face of this pledge of concord, do you, Sir, undertake to threaten with forfeitures, and ignominious penalties, with slavery and death the citizens of a Republic, who have a right to expect under this token of friendship, safety and exemption from molestation?

Wrongs and injuries that may accrue to citizens of the union, from your unlawful decrees, whither visited on their persons or their properties, will be numbered with the catalogue of outrages already sustained, and for which Spain must be answerable. Against all such wrongs and injuries I PROTEST, and do hereby solemnly call upon Y. Excellency to abstain from the adoption of measures fraught with most evil consequences, measures coercing a spirit of retaliation and reaction, the end and issue of which may be conceived, foreseen, and prevented by Your Excellency. And I invite Your Excellency, as a lover of the character and honor of Spain, of the amity and good faith so happily preserved between her and the Republic, to annul all such restrictions as lead to a violation of the laws of nations, as infringe the just rights of Citizens of the United States, as deprive them of the benefits of peace, and tend vexatiously to augment to an alarming amount, the account which hereafter must inevitably be balanced between the two nations.

I have the honor to be,

Senior Naval Officer of the United States in the West Indies,

ROBERT TRAILL SPENCE.

FROM AMERICAN PAPERS.

Dreadful Hurricane.—The city of Charleston was visited on the 27th and 28th of September, with a most destructive hurricane, in which a number of lives were lost and much property destroyed. Six persons were crushed to death by the falling of one house. Several negro boys and girls were found drowned or otherwise killed. A number of vessels were driven on shore; some were thrown on their beam ends: others turned bottom upwards, &c. A boy was cut out of the bottom of a vessel belonging to Mr. Chisolm, which upset during the storm. The accounts of its ravages at Sullivan's Island are of a most afflicting nature. The house of Lewis Morris, Esq. was blown down, and, melancholy to relate, Mrs. Morris, her eldest son, a French tutor, and one servant, were buried alive in the ruins. Mrs. Thomas Middleton, who was in the house during the storm, and is supposed to have left it for a place of greater safety, was found drowned in a pond near the house.

General Bolivar.—The Baltimore American furnishes the following extract from a letter written by general Bolivar, by which it appears that this distinguished patriot, after having spent the best of his days in achieving the independence of his country, now that the great object may be considered as accomplished, is determined to imitate the example of Washington, and seek repose, for the remainder of his days, happy in the freedom of his country, and in the consciousness of having devoted himself wholly to its attainment. What a contrast between the conduct of this patriot chief, and that of the usurper in Mexico, who had it in his power to establish a republican government which might have endured for ages, but who gained the confidence of the Mexicans only to enslave them. He is destined, however, to wear the imperial purple but for a season The spirit of liberty has gone forth throughout the western world, and the despot's throne will not long withstand its energy.

General Bolivar writes from Quito, 21st of June, to his correspondents at Caracas—" This beautiful country, so much Columbian and patriotic, that none exceeds it in these sentiments, is very fertile, populous, and affords the best hopes: it will form the grandest department of Colombia; and general Sucre its liberator, will command it, with the greatest applause of its inhabitants.

" I shall remain here some months, and then, at the end of the year, I go to Bogota, to resign my presidency, because I have fully concluded the duties of my office as soldier. At present in Columbia there are no Spaniards, and thus I have consequently fulfilled, beyond my hopes, the inestimable work of peace. I owe it to myself to resign public affairs, because, having grown grey in the service of my country, I ought to dedicate the remaining third part of life, to my glory and my repose."

The Hercules.—This beautiful ship of war was built at the ship yard of Mr. Eckford, and at first designed for a merchantman; but has lately been converted into a ship of war, and contracted for by the Columbian government, to be delivered at La Guayra. She is of five hundred tons burden, strongly built, calculated for a fast sailer, and fitted up in superior style throughout, carrying 24 guns, and bearing the arms of the Columbian Republic. Her accommodations for the officers and passengers are little inferior to those of the Liverpool packets. We understand she is intended to be employed in the service of reducing the fortress of Puerto Cabello, which is the Gibralter of the south, and can only be assailed by a naval force. Her operations and successes in the Patriot cause will excite peculiar interest in this country.

The Hercules is commanded by capt. Austen; and among the passengers, a complete list of whom we have not been able to obtain, are madame Bolivar, sister to the president of Columbia, with her daughter and son; col. Duane, late editor of the Aurora, his daughter and son-in law; and Mr. Leavitt, one of the owners of the ship. Col. Duane, we learn, will take up his residence in the Columbian *Republic*, where he has a private agency, and not in the Mexican *Empire*, as has been suggested.

" *New Orleans, Sept.* 20.—The following appeared in *L'Ami des Lois* of Wednesday. It is supposed to be founded on intelligence received from Mexico, by a recent arrival from that country."

" *Mexico.*—The tyranny of Iturbide is at its height. Those who displease him disappear daily—by what means, no one knows!

" The bishop of Puebla, all-powerful, makes Iturbide tremble—who, in his turn, makes others tremble.

" The republican party wait the moment when they may overthrow this ephemeral throne, under the ruins of which, without doubt, Iturbide will bury himself, if he is as brave as he is said to be.

" The troops remain unpaid, and are discontented; there is no quicksilver to supply the mines, they consequently remain unproductive."

Piracy.—A sloop under Dutch colors, captain Borgrite, arrived at the New Orleans quarantine station on the 16th Sept. The captain reports that he sailed from Antwerp in ship Prevoyant, with a full cargo, bound to Havana; that being off the Colorados, island of Cuba, she was taken by a piratical schooner apparently from Havana, having No. 107 on her mainsail, who after having robbed her of every thing that was valuable, set fire to her; that the pirates used him and his crew in the most shocking manner; killed one man, cut his own son badly; hung the mate 3 times; lashed himself by the heels and hove him out in the ocean, where he remained until he was nearly drowned, and that after keeping them six weeks, they gave them the sloop they are now in, with orders to proceed to their country. The captain further reports, that whilst they were on board the pirate, he took two British brigs from Jamaica, bound home; one altogether loaded with coffee, named the Victory, the other name not known; after taking out the cargoes, they were both destroyed.

Port au-Prince, Sept. 7th, 1822.—I have lately made up an estimate of the imports of this place for the six months ending in June, which are as follows, viz—

	Dolls.	Tonnage
From the United States,	410.292	9235
France,	136 558	1218
British,	200.192	1195
German & Holland,	203,163	461

Last week we had what *Pat* would call " a bit of a row." A fellow named Darfour presented a seditious petition to the Chamber of Deputies, tending to awaken the animosity of the blacks against the people of color—filled with invectives against the government. The town was almost instantaneously in an uproar, the soldiery assembled " sans appeal" and repaired to the government house for orders, in the mean time Darfour and four members of the Chamber who had advocated the petition, viz—St. Martin, St. Laurent, Beranger and Labound, together with Piere Andie, Judge of the Tribunal of Cassation, and Noel Peron Dogen of the Civil Tribunal, were spontaneously arrested by the citizens and thrown into prison. Dogere, the notary, who was also implicated, escaped: but afterwards voluntarily surrendered himself. *Darfour was tried on the following day and shot*—the remainder have been banished to various towns of the island, and none can come nearer than twenty five leagues of the capital.

Every thing is now quiet, none have shewn themselves in favour of the conspirators, whose object is not exactly known, except it should be a desire to substitute a rival for the military government now existing, and which in my opinion, is the only one fit for this people for many years to come.

Upon the whole, these events only serve to increase instead of diminishing the strength of the government—for at the same time that it gives it the opportunity of purging itself of its factious and disaffected citizens, it gives all honest citizens the opportunity of shewing their zeal and devotion to the public good.

It is worthy of remark that the troops who have ever been foremost in creating confusion on these occasions, were, in the present instance, the most orderly; and having been told by the president that it was " *L'affaire bourgeoise* and *pas l'affaire soldat*" quietly retired.